

O DALŠÍM ROZVÍJENÍ DRŮBEŽÁŘSTVÍ

Projev na celostátním sjezdu pracovníků drůbežářství

31. března 1970

Soudružky a soudruzí!

Zúčastnili jsme se tohoto sjezdu, na kterém projednáváme otázku dalšího rozvíjení drůbežářství, a referát i diskusní příspěvky řady soudruhů, které jsme vyslechli, v nás zanechaly hluboký dojem.

Dovolte, abych především jménem ústředního výboru strany a vlády republiky vyjádřil vřelý dík všem dělníkům a dělnicím, technikům a administrativním pracovníkům v oboru drůbežářství, kteří s vynaložením všech svých sil a veškerého svého nadání bojovali za rozvoj našeho drůbežářství, jakož i všem pracujícím, kteří aktivně pomáhali při výstavbě slepičích farem.

Jak je vám všem známo, před osvobozením v naší zemi neexistovala základna živočišné výroby. Živočišná výroba se u nás začala rozvíjet podle správných směrnic strany teprve po osvobození. Od samého osvobození až po dnešní den naše strana soustavně věnovala rozvoji živočišné výroby hlubokou pozornost a činila celou řadu opatření pro řešení problému zásobování lidu doplňkovými potravinami. V důsledku toho máme dnes v naší zemi živočišnou základnu do jisté míry vytvořenu.

Obrovských úspěchů bylo dosaženo zejména v rozvíjení drůbežářství. V průběhu několika posledních let bylo v našich městech a dělnických sídlištích vybudováno množství moderních slepičích farem. Sami dobře víte, že slepičí farmy, které jsme vybudovali, jsou velmi veliké. Ani ve světovém měřítku snad nenajdeme zemi, která by měla vybudovány tak moderní a velké slepičí farmy jako naše. V jedné rozvinuté kapitalistické

zemi říkají o drůbežářské farmě, která má roční kapacitu výroby vajec 30 miliónů kusů, že je jejich největším zařízením toho druhu, avšak naše slepičí farma v Mangjongdä má roční kapacitu pro výrobu 100 miliónů vajec. Ani slepičí farma v Kangso za ní nezáůstává pozadu. Lze říci, že tyto naše slepičí farmy se jak po stránce kapacity pro výrobu vajec, tak po stránce úrovně svého technického vybavení řadí mezi moderní slepičí farmy první světové třídy. Vybudovali jsme si nejen slepičí farmy, ale též mnoho moderních závodů na kombinovaná krmiva. Můžeme dnes s jistotou říci, že jsme si vybudovali pevný základ pro prudké rozvíjení drůbežářství na základě moderní techniky.

Takovýchto úspěchů v rozvíjení drůbežářství jsme rozhodně nedosáhli snadno. Než jsme si vybudovali takovou základnu drůbežářství, jakou máme dnes, musili jsme překonat mnoho překážek a obtíží. Neměli jsme v rozvíjení drůbežářství zkušenosti, neměli jsme v tomto oboru ani mnoho techniků a nebyly nám k dispozici ani kvalitní jedinci na chov, protože naše odrůdy jsme měli zdegenerované. Proto naše strana sice učinila pro rozvoj drůbežářství různá opatření, avšak v tomto odvětví jsme nedosahovali žádných výsledků.

Naše strana vynakládala úsilí na rozvoj drůbežářství i za obtížných podmínek Vlastenecké osvobozené války a jakmile válka skončila, rozhodla o vybudování kachních a slepičích farem na celé řadě míst. Avšak v některých místech si drůbežárny sice vybudovali, ale o jejich řádný chod nepečovali, takže drůbežářství nám nevykazovalo velké pokroky.

Tak třeba chod kachních farem nebyl v městě Pchjongjangu, v provinciích Jižní Pchjongan a Severní Pchjongan a v některých dalších místech správně řízen, takže tam nebylo dosaženo nijak zvláštních úspěchů. Nejenom s kachními, ale i se slepičími farmami jsme nejednou neuspěli. Abychom obyvatelům města Pchjongjangu zajistili slepičí vejce, rozhodli jsme ihned po uzavření příměří o vybudování velké slepičí farmy v Pchjongjangu a vyslali jsme techniky do ciziny, aby si tam osvojili pokrokové metody chovu. Avšak pracovníci této slepičí farmy pokrokové metody chovu dlouho neuplatňovali, nýbrž je opustili s tím, že prý

jim nevychází bilance, a přešli k zaostalým metodám chovu. Tak se stalo, že na této slepičí farmě moc vajec nevyrobili a obyvatelstvo Pchjongjangu vejci řádně zásobit nedokázali.

To, že jsme v drůbežářství dříve takto nedokázali dosahovat dobrých výsledků, rozhodně nebylo dáno tím, že by politika strany nebyla správná. Naše strana vždy vytyčovala správnou politiku a ukazovala jasný směr a cesty pro rozvoj drůbežářství. Příčina toho, že jsme dříve nedokázali v drůbežářství dosáhnout velkých úspěchů, spočívá cele v tom, že pracovníci v tomto odvětví neprojevovali ve své práci odvalu a důvěru a že nebojovali neúnavně o to, aby důsledně až do konce prosadili politiku strany.

Naše strana sice v boji za rozvoj drůbežářství utrpěla ne jeden neúspěch, avšak ani trochu nezakolísala a nadále do rozvoje drůbežářství vkládala velké síly.

Naše strana při rozvíjení živočišné výroby soustředovala velké síly zejména do drůbežářství proto, že hospodaření na slepičí farmě je ve srovnání s hospodařením na farmách jiného druhu po mnoha stránkách výhodnější. Slepice se proti prasatům nebo jiným domácím zvířatům rychleji rozmnožují, rychleji rostou a spotřebují méně krmiva. Slepice se poměrně snadno chovají a jejich chov se dá intenzifikovat, takže i s nevelkým vynaložením pracovních sil se dá vyrobit hodně vajec a slepičího masa. Slepici maso je navíc chutnější a prospěšnější zdraví než vepřové. I při rozboru světových tendencí vývoje živočišné výroby vidíme, že v mnoha zemích se orientují na rozvoj drůbežářství a tím na výrobu velkého množství drůbežního masa a vajec.

Naše strana vzala tyto různé skutečnosti v úvahu, pohlíží na rychlé rozvíjení drůbežářství jako na jeden z nejefektivnějších způsobů vyřešení problému zásobování lidu doplňkovými potravinami a vložila do něj velké síly. Zejména na 17. plenárním zasedání svého 4. ústředního výboru naše strana přijala epochální opatření pro vybudování moderních slepičích farem ve velkém měřítku. Po tomto plenárním zasedání se po celé naší zemi mocně rozvinulo masové hnutí za vybudování moderních slepičích farem a stát vložil do této činnosti obrovské síly. V důsledku toho došlo v rozvoji našeho drůbežářství v průběhu

několika posledních let k obrovskému obratu a bylo dosaženo dnešních obdivuhodných výsledků.

Kdybychom nebyli bývali budovali ve velkém měřítku moderní slepičí farmy a seděli se založenýma rukama v očekávání, že nám z vesnice přijde drůbeží maso a vejce, neměli bychom dodnes dostatek drůbežního masa a vajec pro obyvatelstvo. Na naší vesnici mají rolníci slabou individuální základnu pro živočišnou výrobu, takže nemohou vyrobit mnoho vajec a slepičího masa. Proto ještě před několika lety nebylo v obchodech k dostání mnoho vajec a to málo, které se objevilo na rolnickém trhu, bylo nesmírně drahé. Avšak v důsledku toho, že v posledních letech bylo vybudováno mnoho moderních slepičích farem, vyrábí se dnes v naší zemi mnoho drůbežního masa a vajec a lidé si už mohou drůbeží maso i vejce koupit kdykoli za levnou cenu. V našich městech a dělnických sídlištích je teď v každém obchodě vajec i drůbežního masa plno.

Při budování moderních slepičích farem a jejich provozu jsme též získali bohaté znalosti a cenné zkušenosti, týkající se drůbežářství.

Všechny tyto úspěchy, kterých jsme dosáhli, jsou obrovským kapitálem, umožňujícím rozvinutí našeho drůbežářství na nový vysoký stupeň a četné moderní slepičí farmy, které jsme vybudovali, jsou cenným bohatstvím, které odkážeme našim potomkům. Skutečně jsme během několika uplynulých let v oblasti drůbežářství vykonali mnoho velkých věcí, kterými se můžeme ve světě široko daleko chlubit. Myslím, že je přirozené, že na tomto dnešním sjezdu s hrdostí bilancujete skvělé výsledky, jichž jste, soudružky a soudruzi, při rozvoji drůbežářství doposud dosáhli.

Soudružky a soudruzi!

Stojíme dnes před slavným úkolem rozvinout naše drůbežářství na základě úspěchů v tomto oboru již dosažených na ještě vyšší stupeň.

Nejdůležitějším úkolem, před nímž stojí drůbežářství, je stabilizovat výrobu na již vybudovaných slepičích farmách a snížení výrobních nákladů.

Jen stabilizování výroby na slepičích farmách a rozhodné

snížení jejich výrobních nákladů umožní dodávat obyvatelstvu za levné ceny ještě větší množství drůbežního masa a vajec. Někteří pracovníci na stabilizování výroby a snižování výrobních nákladů na slepičích farmách, které dnes již máme, nemyslí a žádají jen, aby se stavěly nové a další slepičí farmy. To je chyba. Skutečnost, že teď obyvatelstvu nemůžeme dodávat mnoho drůbežního masa a vajec za nižší ceny, není dána tím, že bychom měli málo výrobních kapacit. Výrobní kapacitu slepičích farem, které jsme si již vybudovali, rozhodně nelze považovat za malou. Problém nespočívá v tom, že bychom měli malou výrobní kapacitu, nýbrž v tom, že nedokážeme maximálně využívat již existujících výrobních kapacit, a zejména v tom, že máme vysoké výrobní náklady.

Na některých slepičích farmách jako zejména na farmě v Mangjongdä, na farmě v Hädžu a na farmě 8. března mají teď sice nízké výrobní náklady, ale na ostatních slepičích farmách jsou výrobní náklady všeobecně ještě vysoké. Proto v takových městech jako je Pchjongjang, Hädžu či Songnim nemůžeme přistoupit k dalšímu snížení cen vajec, které by oproti dnešnímu stavu snížit bylo možno. Kdybychom ceny vajec snížili jenom tam, pak by za podmínek, kdy lidé mají v hlavách ještě přežitky starého myšlení, mohlo dojít ke spekulaci. Abychom mohli snížit cenu vajec, je nutné stabilizovat výrobu a snížit výrobní náklady na všech slepičích farmách v naší zemi.

Jestliže chceme stabilizovat výrobu a snížit výrobní náklady na slepičích farmách, je třeba především snížit koeficient spotřeby krmiva a v plné míře zajistit dodávku kvalitních krmiv.

Nejnižší koeficient spotřeby krmiva dnes má slepičí farma v Čunghwa. Na této farmě na výrobu jednoho vejce spotřebují 160 g krmné jednotky. To představuje velmi značné snížení oproti spotřebě krmiva dříve. V zemích s rozvinutým drůbežářstvím dosahuje koeficient spotřeby krmiva vcelku asi hodnoty 120–150 g krmné jednotky. U nás však dochází k značnému plýtvání krmivy, neboť koeficient spotřeby na našich slepičích farmách máme vyšší. Naše strana dodává slepičím farmám jako krmivo obilí, aby bylo možno lid zásobovat vejci, ačkoli naše

obilní bilance je napjatá, což je tedy možné krmivo plýtvat? Je třeba dosáhnout toho, aby pracovníci v drůbežářství rozvinuli aktivní boj o snížení koeficientu spotřeby krmiva a s krmivem krajně hospodařili.

Pro snížení koeficientu spotřeby krmiva je nutné, aby na slepičích farmách byly zlepšeny metody krmení. Na slepičích farmách se teď krmivo zkrmuje nepřetržitě po celý den, tak to však nejde. To, že se slepice krmí celý den, ještě neznamená, že snášejí více vajec, a přitom slepice také nestačí všechno, co sezobají, strávit, když se krmí tak mnoho. Je třeba zajistit, aby se na farmách slepicím krmivo podávalo v určitých intervalech, odpovídajících fyziologickým vlastnostem slepic.

Zároveň je nutno zajistit, aby se slepicím dávalo kvalitní krmivo. Jelikož na farmách se slepice chovají v kurnících hromadně, musí se jim v krmivu správně kombinovat různé živiny, které potřebují, aby se jim zvýšila jejich odolnost, aby rychle rostly a snášely hodně vajec. Před několika dny jsem byl na slepičí farmě v Čunghwa. Tam vyrobí ročně 260–270 kusů vajec na jednu slepici. Příčinou toho, že na této farmě mají tak vysokou výrobu vajec, je to, že tam slepicím dávají krmení správně v souladu s jejich fyziologickými vlastnostmi. Bude nutno na slepičí farmy v dostatečné míře dodávat různé živiny a zajistit, aby se krmení dávalo na vědeckém základě.

Především je nutno v dostatečné míře poskytovat bílkovinná krmiva. Jelikož u slepic, kachen a podobného domácího zvířectva se maso a vejce tvoří téměř úplně z bílkovin, musí se v hojné míře krmit bílkovinnými krmivy. Proto není nic platné, když se slepicím a kachnám dává jiného krmiva sebevíce, jestliže se jim nedá krmivo, obsahující bílkoviny. Jistý čas prý na kachní farmě v Kwangpcho neměli dosti bílkovinného krmiva a tak kachnám dávali jen kukuřici, kachny jim prý pořádně nerostly a také snášely málo vajec. To svědčí o tom, že slepice, kachny a podobné domácí zvířectvo bezpodmínečně potřebuje v krmivu hodně bílkovin. Stát bude musit slepičím farmám zajišťovat bezporuchovou dodávku sojových bobů, které farmy požadují jakožto bílkovinné krmivo, a bude musit je třeba nakupovat i v cizině, jestliže jich z domácí produkce nebude dostatek. Zá-

roveň bude na slepičích farmách nutné rozvinout aktivní boj o to, aby si problém bílkovinných krmiv řešily vlastními silami a nespolehaly se jenom na stát.

Bude třeba dodávat též v hojné míře krmiva, obsahující různé vitaminy, antibiotika, stopové prvky, fosforečnan vápenatý a pod. Jelikož slepice, chované na farmách, nepřijdou dosti na sluneční světlo ani na čerstvý vzduch, potřebují hodně takovýchto krmiv. Na slepičí farmě v Sopcho před jistým časem přistoupili k chovu v bedýnkách, ale pak tohoto způsobu zanechali dříve, než se dočkali výsledků, což bylo rovněž způsobeno tím, že nebyla zajištěna řádná dodávka podobných krmiv. Je třeba, aby ministerstvo chemického průmyslu zajistilo výrobu velkého množství krmiva, obsahujícího různé vitaminy, antibiotika, stopové prvky, fosforečnan vápenatý a podobné látky, a dodávku tohoto krmiva slepičím farmám.

Bude třeba též vyrábět a slepičím farmám v hojném množství dodávat rybí moučku. Jen pravidelné krmení rybí moučkou může zajistit rychlý růst slepic a vysokou snůšku vajec. Když se bude postupovat tak, že se krmit rybí moučkou bude, když ji na farmách mají, a přestane se, když moučka nebude, nebude možno zvyšovat výrobu vajec a slepičího masa. Je třeba zajistit, aby Státní plánovací výbor a ministerstvo rybného průmyslu náležitě upravilo plán výroby rybí moučky, specializovalo výrobu této moučky a v plné míře zajistilo výrobu a dodávku rybí moučky, kterou slepičí farmy potřebují.

Pro stabilizaci výroby na slepičích farmách a snížení jejich výrobních nákladů je také třeba zvýšit koeficient odchovu slepic.

Jak se o tom mluvilo i v průběhu zasedání, je pro snížení výrobních nákladů a rychlé zvýšení výroby slepičího masa a vajec nutné, aby se koeficient odchovu slepic na farmách zvýšil nejméně na 85–95%. Teď však máme nemálo slepičích farem, kde koeficient odchovu nedosahuje ani 80 %. Je třeba dále zlepšit chov drůbeže na farmách a rozhodným způsobem zvýšit koeficient odchovu slepic.

Nejdůležitější věcí při zvyšování koeficientu odchovu slepic je zvyšování úlohy chovatelů. Mezi chovateli slepic je třeba dobře provádět výchovnou práci a dosáhnout toho, aby k své

práci přistupovali s pocitem vysoké cti a hrdosti a aby chov slepic prováděli jako řadní hospodáři.

Jestliže chovatelé slepic mají chov provádět dobře, musí mít o chovu hluboké znalosti. Jelikož u chovatelů dnes zjišťujeme nízké znalosti, vidíme, že nedokáží slepice chovat na vědecko technickém základě tak, aby způsob chovu byl v souladu s fyziologickými vlastnostmi slepic. V zájmu zvyšování znalostí chovatelů slepic o chovu je nutné vypracovat mnoho učebnic či brožur o chovu slepic, které by byly každému srozumitelné, a zorganizovat mezi chovateli v širokém měřítku studium chovatelské techniky.

Pro zvýšení koeficientu odchovu slepic je též nutné zintenzívnit hygienicko protiepidemickou práci na farmách a tak zajistit, aby slepice nepodléhaly nákazám.

Jelikož slepice se na farmách chovají po tisících a desetitisících kusech, může zavlečení infekce způsobit vážné, ničím neodčinitelné následky. Proto jsme již od samého začátku po vybudování slepičích farem považovali hygienicko protiepidemickou práci na farmách za prvořadou záležitost a zdůrazňovali jsme, že na farmách absolutně nelze připouštět přítomnost jiných slepic, než chovných slepic dodaných státem. Řekli jsme též, že se pokud možno mají omezit exkurze na farmách a že se má zajistit, aby v okruhu 4 km od farmy nikdo nechoval jiné slepice.

Avšak na některých slepičích farmách hygienicko protiepidemickou disciplínu správně nedodržovali. Na slepičích farmách v Kusongu, Hamhungu a na některých dalších farmách porušili hygienicko protiepidemickou disciplínu a spolu se slepicemi, které obdrželi od státu na chov, umístili i jiné slepice, které posbírali na různých místech. Právě to je příčinou stavu, že na těchto farmách dnes mají koeficient odchovu slepic nižší než jinde. Je třeba zajistit, aby napříště na slepičích farmách k takovým případům už nedocházelo. Bude též třeba zavést tuhou kázeň, aby se na slepičích farmách neobjevovali lidé, kteří tam nemají co dělat. Jestliže je nutné, aby někdo slepičí farmu navštívil, pak je třeba zajistit, aby do závodu směl vkročit bezpodmínečně jen v hygienickém plášti a po důkladné dezinfekci.

Zároveň je třeba důsledně vybudovat celostátní hygienicko

protiepidemický systém, aby bylo zabráněno vzniku drůbežích onemocnění.

V důsledku neúnavného provádění hygienicko protiepidemických opatření ve vztahu k drůbeži v poslední době v naší zemi téměř vymizel slepičí mor. Na vesnici se však ještě tu a tam vyskytují jiná onemocnění drůbeže.

V budoucnosti bude třeba důsledně vybudovat celostátní hygienicko protiepidemický systém, aby tak bylo zajištěno, že neonemocní ani jedna slepice. Nejenom na slepičích farmách, ale všude, kde se chovají slepice, bude třeba přísně dodržovat hygienickou disciplínu pod heslem za první hygieny, za druhé hygieny a za třetí zase hygieny. Mezi slepicemi, které máme na vesnici, je nutno vyhubit všechny slepice nemocné a také na slepičích farmách je třeba zajistit, aby se bez lítosti vybily všechny slepice, jestliže onemocní. Bude třeba též řádně vybudovat systém hlášení a zajistit, aby každý vznik drůbežního onemocnění byl včas ohlášen a aby byla učiněna důsledná opatření.

Bude třeba zajistit, aby celní orgány se důsledně přesvědčovaly o tom, zda zvířata, dovážená z jiných zemí, nejsou nositeli původců infekcí, a aby v žádném případě nepovolovaly dovoz zvířat, u nichž byla zjištěna přítomnost původců infekcí.

Bude zároveň nutné dále rozvinout farmaceutický průmysl a velmi značně zvýšit výrobu antibiotik, dezinfekčních činidel a dalších nejrůznějších veterinárních látek.

V zájmu stabilizace výroby a snižování výrobních nákladů na slepičích farmách je nutné dále zvyšovat stupeň mechanizace.

Jen zvýšením stupně mechanizace na farmách dosáhneme, že jedna osoba bude moci chovat mnoho slepic, a tak dosáhneme úspory pracovních sil. Na slepičích farmách, kde úroveň mechanizace je nízká, musíme mechanizaci co nejdříve dokončit, a tam, kde mechanizace již je zavedena, musíme zajistit postupný přechod k automatizaci. Tak je třeba zajistit, aby veškeré práce na farmách, krmením počínaje a ukládáním vajec do beden konče, vykonávaly stroje.

Je třeba pevně vybudovat opravářské základny slepičích farem.

Bez pevného vybudování opravářských základen nelze včas provádět opravy a údržbu strojního zařízení slepičích farem, což znamená, že tam nelze stabilizovat výrobu. V Pchjongjangu dnes existuje specializovaný závod na výrobu zařízení drůbežích farem a náhradních dílů k tomuto zařízení, v budoucnosti však bude nutno vybudovat po jednom podobném závodě i v oblasti východního pobřeží a západního pobřeží a postupně zajistit, aby všechny drůbežářské závody byly opatřeny vlastními opravářskými základnami. Během jednoho roku či dvou let ovšem nelze vybudovat opravářské základny při všech drůbežářských farmách po celé naší zemi. Pro vybudování opravářských základen při všech drůbežářských závodech bude zapotřebí množství obráběcích strojů. Kdybychom každé drůbežářské farmě chtěli přidělit jen po deseti obráběcích strojích, potřebovali bychom jich několik set. Za dnešní situace nemůžeme drůbežárnám takové množství obráběcích strojů najednou zajistit. Proto vlastní opravářské základny drůbežářských závodů bude třeba budovat postupně podle toho, jak pro to budou vytvářeny podmínky.

Do té doby, než drůbežářské farmy budou vybaveny vlastními opravářskými základnami, bude třeba zajistit opravy strojního zařízení drůbežářských farem dohodami se závody a podniky v blízkosti drůbežáren. Například opravy strojního zařízení slepičí farmy v Kangso musí zajišťovat Kijangský traktorový závod a Kangsonské ocelárny. Jinými slovy, opravárensko energetické provozy Kijangského traktorového závodu a Kangsonských oceláren se musí stát opravářskými základnami slepičí farmy v Kangso.

Na tom, aby velké závody a podniky prováděly opravy strojního zařízení drůbežářským závodům, které jsou v jejich blízkosti, by nemělo být nic obtížného. Vždyť se jedná o opravu takového elektromotoru nebo o zhotovení šroubu či jednoduché součástky. Příčinou toho, že na některých drůbežářských farmách dnes nemají včas opravené strojní zařízení, je to, že vedoucí pracovníci neprovádějí dobře organizační práci, aby zmobilizovali síly závodů a podniků. Vláda a provinční organizace strany budou musit mezi závody a podniky jasně rozdělit úkoly

a zajistit, aby se povinně ujal oprav strojního zařízení drůbežářských farem. Tak bude možno strojní zařízení drůbežáren včas opravovat, což umožní jeho maximální využití a povede tudíž k stabilizování výroby vajec.

Zároveň se zajišťováním správného chodu dnes existujících drůbežářských farem bude třeba zvyšovat výrobu vajec a slepičího masa též budováním dalších drůbežářských farem.

Především bude třeba dále zvyšovat kapacitu výroby vajec.

Současná kapacita slepičích farem ve výrobě vajec je 800 miliónů kusů. V průběhu šestiletého plánu tuto kapacitu chceme zvýšit na úroveň 1 miliardy kusů. Pro dosažení tohoto cíle budeme musít vybudovat další nové slepičí farmy, specializované na výrobu vajec.

Nově budované slepičí farmy bychom v budoucnu neměli dělat příliš velké.

Kdybychom chtěli budovat velké slepičí farmy a vybavit je nejrůznějším zařízením jako líhněmi, zařízením pro odchov chovných slepic, zařízením pro odchov rezervních slepic, karanténními stanicemi a pod., stálo by nás to hodně práce a trvalo by to také dlouho. Jestliže však budeme budovat menší slepičí farmy, které nebudou mít všechna uvedená zařízení, bude to stát méně práce a výstavbu drůbežáren bude možno dokončit rychleji. Jelikož jsme si velkých drůbežářských farem vybudovali už hodně, bude nám pro výrobu velkého množství vajec stačit, když tyto velké farmy vybavíme o něco většími líhněmi a učiníme z nich mateřské jednotky pro menší slepičí farmy, které vybudujeme. Nově budované slepičí farmy nechť se tedy nedělají velké a nechť se na různých místech budují drůbežárny o roční kapacitě 10 či 5 miliónů vajec nebo ještě menší. Tak je třeba zvyšovat výrobu vajec jednoduchými metodami, jako je metoda výroby vajec chovem kuřat, dovezených z líhni na velkých farmách.

Bude nutno dále zvýšit i kapacitu výroby slepičího masa.

Poptávka našeho lidu po slepičím masu je velmi vysoká. Budeme musít vybudovat mnoho farem, specializujících se na výrobu slepičího masa a dále velmi výrazně zvýšit podíl slepičího masa na výrobě masa. Podíváme-li se na návrh perspektivního

plánu, vypracovaný hlavní správou drůbežářství, vidíme, že plán výroby drůbežího masa je tam příliš nízký. Když lid žádá slepičí maso, musí se dodávat slepičí a ne nějaké jiné maso. Vejci nebo kachním masem nelze slepičí maso nahradit.

Příčinou toho, že jsme v minulosti nebudovali mnoho závodů na výrobu slepičího masa, bylo to, že jsme nestačili zajišťovat vybavení zařízením na zabíjení slepic a mrazírenským zařízením. Nyní však tímto zařízením jsme vybaveni dostatečně. Vzhledem k tomu musíme v průběhu šestiletky ve velkých městech a provinčních městech jako je Hamhung či Čchongdžin, ve všech městech a dělnických sídlištích vybudovat po jednom závodě, specializovaném na výrobu slepičího masa a zajistit tak výrobu ještě většího množství slepičího masa.

V zájmu výroby velkého množství vajec a slepičího masa je nutno plně vyřešit problém krmiva.

Nebude-li vyřešen problém krmiva, nebude nám vybudování sebevětšího množství drůbežářských závodů nic platné. Dosud však nemůžeme vyrábět kvalitní krmiva ve větším množství, neboť nemáme mnoho závodů na kombinovaná krmiva. S postupem vzrůstu výroby vajec a slepičího masa budeme musít v budoucnu zajišťovat výrobu většího množství kvalitního krmiva tím, že budeme budovat další závody na kombinovaná krmiva. Bezprostředně nyní musíme zajistit vybudování jednoho závodu na kombinovaná krmiva v každé provincii a v budoucnu zajistit v každé provincii vybudování několika dalších moderních závodů na kombinovaná krmiva.

Dále bude třeba zajistit chov slepic ve velkém formou všemasového hnutí.

Pouze s vejci, vyráběnými ve státních drůbežářských závodech nevystačíme, abychom plně pokryli denně vzrůstající poptávku pracujících a zejména nemůžeme zajistit patřičnou dodávku vajec pro spotřebu rolníků.

Spolu s chovem slepic ve velkém na státních drůbežářských závodech musíme v širokém měřítku organizovat ve formě všelidového hnutí chov v malém, tak aby nejen na obyvatele měst, ale i na rolníky připadlo ještě více drůbežího masa a vajec.

Při drobném chovu dostanou slepice dostatečnou dávku

ultrafialového záření, čerstvý vzduch a různé stopové prvky, takže pak mají značně vysokou životnost. Při chovu slepic v malém se rovněž obejdeme bez obrovského vynaložení materiálu, finančních prostředků a pracovních sil na výstavbu závodů a není zapotřebí ani nějakého zvláštního zařízení. U slepic chovaných v drůbežárnách je dále třeba provádět selekci, neboť po jednom roce u těchto slepic snůška vajec klesá, kdežto slepice, chované na vesnici, vydrží dávat vejce po dva až tři roky.

V budoucnu budeme musít využívat všech možností a zajišťovat chov slepic ve velkém formou všemasového hnutí. Tak bude třeba zajistit, aby koncem šestiletky se formou drobného chovu vyráběly 2 miliardy vajec.

Nejdříve budeme musít dosáhnout toho, aby se široce rozvinulo hnutí chovu slepic ve všech domácnostech na vesnici.

Jestliže zajistíme, aby ve všech domácnostech na vesnici chovali slepice, dokážeme vyrobit velké množství vajec, aniž na to vynaložíme velké síly.

Uvedu příklad.

Jedna stařenka z třetí pracovní skupiny družstva Čangsuwon v obvodu Samsok města Pchongjangu chová slepice, takže každoročně vyrábí hodně vajec. Tato stařenka zprvu chovala deset slepic, ale nyní má patnáct slepic, od nichž denně dostává v průměru osm vajec. Stařenka pro slepice nespotřebuje ani mnoho krmení. V drůbežárnách se na výrobu jednoho vejce spotřebuje 160 g krmné jednotky i více, ale stařenka klidně vystačí i s 50 g. Stařenka říká, že když se slepice ráno hodně nakrmí, nechce se jim pak běhat venku, vyskočí si na bidýlko a jenom spí, proto prý jim ráno žádné krmení nedá, aby se pořádně vyběhaly a venku si pozobaly, a když se pak vrátí, trochu krmení jim nasype, načež ony si hned vyletí do posady a snášejí. Protože stařenka takto důkladně vystihla životospřávu slepic, chov se jí daří.

Jiná družstevnice z družstva Čangsuwon má v chovu slepic také dobré výsledky. Tato družstevnice měsíčně od každé slepice získává v průměru 23–24 vajec. Jestliže jedna slepice snese za měsíc po 24 vejcích, pak nám vychází, že za rok snese 288 kusů, což je více než u slepic ve státních drůbežárnách.

Jestliže ve všech domácnostech na vesnici budou takto chovat slepice, budou mít obyvatelé venkova pro svou spotřebu vajec dost. Proto bude třeba v širokém měřítku rozvinout hnutí chovu slepic, a to nejen v rolnických hospodářstvích, ale i v domácnostech dělníků, úředníků a důstojníků lidové armády, kteří bydlí na vesnici, zkrátka ve všech domácnostech, kde se chov slepic provádět dá. Bylo by dobře rozvinout hnutí za chov průměrně sedmi slepic v každé domácnosti, i když v domácnostech, kde žije nějaká stará osoba, by bylo možno jich chovat i více. Myslím, že chovat po sedmi slepicích v domácnosti by nemělo být ani zvlášť obtížné. Organizace svazu žen budou musít vedle chovu bource morušového energicky organizovat i hnutí za chov slepic.

I při loupárnách rýže bude třeba v hojném počtu chovat drůbež.

Dnes máme státní loupárnu rýže v každém okrese a také ve všech obcích existují loupárny zemědělských družstev. V loupárnách mají jemné slupky z rýžových zrn, travní semena a spoustu jiných věcí, které slepice mohou zobat. V rámci příprav tohoto zasedání jsem před několika dny spolu s vedoucími pracovníky v oblasti drůbežářství navštívil loupárnu rýže v okresním městě Čunghwa a přesvědčili jsme se, že tam mají spoustu věcí, kterými lze slepice krmit. Když jsem se jednoho soudruha, který tam pracuje, zeptal, kolik slepic by na loupárně uživili, kdyby je tam chovali, odpověděl mi, že takových 50 slepic by tam uživili bez jakýchkoli problémů. Při státních loupárnách by se zřejmě dalo chovat slepic ještě mnohem více.

Bude třeba zajistit, aby při státních loupárnách rýže bylo chováno asi po 1000 kusů drůbeže, kdežto při loupárnách zemědělských družstev asi po 50 kusech. Přitom však při státních loupárnách by se drůbež měla chovat v pobočných závodech drůbežářských podniků, které by tam byly zřízeny, zatímco chov slepic při loupárnách zemědělských družstev by družstva měla zajišťovat ve vlastní režii.

Také při mlatech zemědělských družstev se dá chovat hodně slepic.

Na mlatech se válí spousta řezanky a zrní. Když jsem se

byl loni podívat na mlatě 3. pracovní skupiny zemědělského družstva Čangsuwon v obvodě Samsok města Pchjongjangu, byla tam spousta věcí, které by slepice mohly zobat. Tehdy jsem řekl tamějším pracovníkům, aby si při mlatě zavedli chov asi tak 30 slepic a dávali dětem v jeslích a školce denně po jednom vejci. Dnes ta pracovní skupina chová třicet slepic, jak jsme jí uložili. Před několika dny jsem byl v obci Mjongwollu v okrese Čunghwa, kde jsem se ptal rolníků, kolik by se u nich při mlatě dalo chovat slepic. Řekli mi, že asi tak 50 až 60.

Bude třeba v širokém měřítku rozvinout hnutí za to, aby při všech mlatech zemědělských družstev byl zaveden chov nejméně 50 slepic. Jestliže se při mlatech zemědělských družstev bude chovat po 50 slepicích, vystačí vejce jen z tohoto zdroje k zásobování dětí v jeslích a školkách vejci v plně dostatečným množství.

Hodně bude slepice třeba chovat i při obilních sýpkách. Při obilních sýpkách je plno rozsypaného zrní, takže se tam dá chovat hodně slepic.

Aby bylo možno chovat hodně slepic formou všemasového hnutí, je třeba, aby závody pomohly vesnici a aby dělnická třída pomohla rolníkům. Státní drůbežárny musí zajistit líhnutí velkého množství kuřat a za levnou cenu je dodávat všem domácnostem na vesnici, všem loupárnám rýže a mlatům. Hlavní správa drůbežářství bude musit řádně provést dělbu práce, aby bylo stanoveno, která drůbežárna bude pomáhat kterému okresu, a zavést systém organizovaného zásobování kuřaty.

Jestliže se chov slepic má provádět formou všemasového hnutí, je rovněž třeba dobře provádět technické řízení drůbežářství. Oddělení pro živočišnou výrobu na okresních výborech pro správu družstevních statků dnes nemají systemizovaného pracovníka, specializovaného na tuto práci, tak však nelze zajistit správné technické řízení drůbežářství. Bylo by dobře na okresních výborech pro správu družstevních statků určit jednoho nebo dva pracovníky, kteří by pracovali jako instruktoři drůbežářství. Dále bude třeba v širokém měřítku využívat televize, rozhlasu a tisku k šíření nezbytných znalostí o chovu slepic mezi lidem a organizovat často i technická školení a pod., aby se lidé

naučili, jak slepice správně chovat.

Dále bude třeba zlepšit a zintenzívnit výchovu kádrů pro drůbežářství a vědecký výzkum v tomto oboru.

Abychom v drůbežárnách, které jsme si již vybudovali, řádně hospodařili a abychom drůbežářství mohli dále rozvíjet, je nutno rozhodným způsobem zlepšit a zintenzívnit výchovu kádrů v tomto oboru a vychovávat ještě více schopných techniků a odborníků.

Dříve se na vysokých školách zemědělských studentům sice vyučovalo o metodách chovu jiných domácích zvířat, avšak o metodách chovu drůbeže se téměř nevyučovalo. Na vysokých školách zemědělských bude třeba nově zřídit katedru drůbežářství a také na vyšších středních školách zemědělské techniky bude třeba zavést drůbežářství jako nový předmět a vyučovat studenty o biologických vlastnostech drůbeže, o metodách chovu, o veterinárně protiepidemických poznatcích a pod. Oddělení školství a vědy na ústředním výboru strany a vláda bude musit dobře provést organizační opatření pro správné vybudování systému výchovy kádrů pro tuto oblast.

Spolu s výchovou technických kádrů bude třeba zintenzívnit i vědecký výzkum v oboru drůbežářství.

Zdaleka nejdůležitější věcí ve vědeckém výzkumu v tomto oboru je dobré provádění výzkumu, týkajícího se šlechtění odrůd. Pracovníci v oboru drůbežářství dnes nemyslí na to, že by dobrým šlechtěním měli získávat dobré odrůdy slepic, nýbrž rádi by jen dováželi odrůdy drůbeže z jiných zemí. Tak však postupovat není možné. Vědečtí a techničtí pracovníci v oblasti drůbežářství musí zintenzívnit studium problému, jak vypěstovat takové dobré odrůdy drůbeže, které by při nízké spotřebě krmiva přece rychle rostly a snášely hodně vajec.

Bude třeba pilně provádět i výzkum, týkající se krmiv.

Pro chov slepic ve velkém je zapotřebí velkého množství bílkovinného krmiva. My však jeho potřebu dnes nemůžeme z vlastních zdrojů plně krýt. Hodně bílků obsahuje soja, my však máme omezenou plochu orné půdy a nízké výnosy sojových bobů, takže mnoho soji vyrobít nemůžeme. Navíc musíme z toho nevelkého množství soji, které vyrábíme, zhotovovat sojovou

omáčku jako potravinu pro lidi, takže na výrobu krmiva pro slepice mnoho soji dát nemůžeme. To však neznamená, že bychom si mohli dovolit v otázce bílkovinných krmiv se nadále spoléhat na jiné země. Musíme za každou cenu najít cesty k vyřešení problému bílkovinných krmiv vlastními silami.

Pracovníci v oboru drůbežářství dnes neprovádějí výzkum, zaměřený na získání bílkovinných krmiv z vlastních zdrojů a jen se spoléhají na to, že jim stát dodá soju. Domnívají se, že se slepicím bezpodmínečně musí dávat sojová sušina, jak se to dělá v cizině, to je však chybná představa.

Vědečtí a techničtí pracovníci v oboru drůbežářství se musí odvážně vrhnout do práce a zintenzívnit výzkum, aby dokázali získat bílkovinná krmiva z plodin, které se v naší zemi dobře daří.

Bude třeba aktivně provádět i výzkum, týkající se droždí. V týlových útvarech lidové armády dnes dávají slepicím droždí a slepicím to prospívá. Bude třeba rychle dokončit výzkum, týkající se této záležitosti.

Bude dále třeba dobře organizovat obchod, zajišťující dodávku vajec.

Jestliže není dobře organizován obchod, pak nejen nelze dodávat lidem rovnoměrně vejce, vyrobená s vynaložením takového úsilí, ale také se množství vajec zkaží nebo rozbije. Pracovníci v oblasti obchodu budou se vzrůstající výrobou vajec musít dále zdokonalovat organizaci obchodu a zajistit tak ještě lepší zásobování lidu vejci.

Především je třeba v dostatečné míře vytvořit potřebné podmínky k bezpečné přepravě vajec.

V některých krajích v současné době nemají kartony, takže vejce převážejí lajdácky v dřevěných bedýnkách, přičemž se množství vajec rozbije. To je velice smutné. Vyrobit na vejce kartony z PVC není ani obtížné, ani se na ně nespotebuje mnoho PVC. Kdyby pracovníci této věci jen věnovali pozornost, daly by se kartony na vejce bez potíží vyrobit. Vedoucí pracovníci v oblasti obchodu budou musít zajistit dostatek kartonů a bedniček na vejce a dosáhnout tak toho, aby se při přepravě ani jedno vejce nerozbilo.

Zároveň bude třeba zavést pořádek do systému dodávky a do systému výkupu vajec.

Někteří pracovníci obchodu dnes vejce prodávají, když je dostanou, a když je nedostanou, sedí si se založenýma rukama a nic nedělají. Tak se nedá pracovat. Jelikož pracovníci v oblasti obchodu jsou přímo zodpovědní za zásobování lidu, musí k práci přistupovat z pozice hospodářů jako věrní služebníci lidu. Když do obchodu vejce nedostanou, musí to včas oznámit výrobní instituci, vejce si opatřit a lidem je rovnoměrně dodávat. Výkup vajec dnes provádí ministerstvo výkupu obilovin, ale máme dojem, že podobně jako výkup jiných potravin by se i výkup vajec měl převést do pravomoci ministerstva obchodu. Jen tak bude možno vejce ještě ve větším množství a ještě rychleji soustřeďovat do obchodů a ještě lépe jimi lidi zásobovat.

Bude třeba též dobře vybudovat i zařízení pro zpracování vajec. Dnes ovšem nevyrábíme vajec mnoho, takže se nestává, že by v obchodech zbyla nějaká vejce neprodaná, avšak až budeme vyrábět vejce formou všemasového hnutí v celostátním měřítku ve velkém množství, mohou se nám vyskytnout případy, že všechna vejce se v obchodě neprodají a některá zbydou. Proto již teď je třeba si vybudovat potřebná zařízení, aby v takovém případě bylo možno vejce zpracovat a dodat lidem.

V zájmu dobrého provádění výkupu a dodávky slepičího masa bude také třeba vyrobit ještě více zařízení na zabíjení slepic, mrazíren na skladování drůbežního masa, mrazírenských vozů na převážení drůbežního masa, bude třeba vyrobit mrazicí skříně a mrazicí pulty, aby bylo možno drůbež skladovat a prodávat v obchodech. Správně provádět takovou organizační práci je také důležitý úkol.

Soudružky a soudruzi! Rozvoj drůbežářství ve velkém je čestnou záležitostí, jejímž smyslem je dát našemu lidu, který v minulosti žil v bídě, vejce a maso, je to velmi hodnotná práce, jejímž smyslem je, abychom našim milým dětem, pokračovatelům revoluce, zajistili zdravý růst. Všichni pracovníci, pracující v oblasti drůbežářství, musí s pocitem vysoké cti a hrdosti na svou práci jako jeden muž povstat k boji za další rozvoj drůbežářství. Nejen pracovníci v drůbežářství, ale i pra-

covníci v ostatních odvětvích národního hospodářství si musí hluboce uvědomit, že boj za rozvoj drůbežářství není ničím jiným než důležitou revoluční prací pro to, aby se náš lid měl dobře, a musí dále zintenzívnit svou pomoc drůbežářství.

Stabilizováním výroby na již vybudovaných drůbežářských závodech, vybudováním ještě většího počtu nových drůbežářských závodů a chovem slepic ve velkém měřítku formou všelidového hnutí musíme zajistit, aby slepičí maso a vejce bylo v dostatečném množství dodáváno nejen obyvatelům měst, ale i obyvatelům venkova. To ovšem není snadná záležitost. Jelikož jsme si však již vybudovali pevné základy rozvoje drůbežářství a máme bohaté zkušenosti, můžeme se tohoto úkolu bez obtíží zhostit, jestliže se všichni lidé vrhnou do práce a budou bojovat.

Pevně věřím, soudružky a soudruzi, že do písmene splníte úkoly, na něž jsem položil důraz, takže přivodíte nový obrat v rozvoji našeho drůbežářství.

ZPRÁVA O ČINNOSTI ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU PŘEDNESENÁ NA V. SJEZDU KOREJSKÉ STRANY PRÁCE

2. listopadu 1970

Soudruzi!

Devět let uplynulo od čtvrtého sjezdu naší strany, jenž vytyčil grandiózní program socialistické výstavby. Bylo to údobí těžkých zkoušek, kdy se v naší revoluci a výstavbě vytvořila velmi složitá a obtížná situace, bylo to však i plodné údobí revolučních událostí velkého historického významu v pochodu našeho lidu k socialismu a komunismu.

Ve funkčním údobí naše strana statečně čelila hromadícím se svízelným a překážkám a v souladu s měnící se situací včas svolala konferenci a plenární zasedání, na nichž vypracovala originální taktické i strategické směrnice, jež by zdárně přispěly k dovršení celkové korejské revoluce, a dovedně organizovala a mobilizovala masy lidu k jejich splnění.

Díky moudrému vedení strany bylo dosaženo velkých vítězství a úspěchů na všech frontách socialistické výstavby a revoluční základna severní poloviny republiky byla upevněna jako žulová skála.

V jižní Koreji zesílil revoluční nástup širokých mas lidu – dělníků, rolníků, studentů, mládeže, inteligence – pod vlivem skvělých výsledků socialistické výstavby v severní polovině republiky, a koloniální panství imperialistů USA bylo v základech otřeseno.

Ve funkčním údobí sváděla naše strana prudké boje, vysoko třímajíc revoluční prapor marxismu-leninismu a proletářského internacionalismu, antiimperialistického a antiamerického boje, a tím ještě více posílila mezinárodní postavení naší země a velikou měrou přispěla k celkovému rozvoji mezinárodního revolučního hnutí.